

Cs. Tóth János

Baranyai és budapesti nagylátósög

A harmincegyedik Siklósi Szalon

Várgaléria, Siklós,
2022. VI. 11. – VIII. 1.

Van itt minden: ambivalencia, dekorativitás, élénk színek, súlyos témák, komor felületek, gyermeki rácsodálkozás, társadalmi szintű kérdések, mint például a világvárvány, illetve a szomszédos háború megidézése. Felzaklató tartalom és laza gondolatok, hiperrealista és álomszerű művek egymásutánja. Túlzás nélkül nevezhetjük a Szalon három évtizedes megnyilvánulásait egyfajta szellemi műhelynek, szervezését, valamint lebonyolítását, a kiállításokra beküldött munkák értő gondozását misszióknak. Különös tekintettel arra, hogy szerte a hazában kevés a kiállítóhely. Kitűnő alkalom ez a seregszemle arra is, hogy a különféle, egymástól elütő karakterek évente megmutassák magukat. A közönség megláthatja, hogy az alkotó a testet öltött műveken át hogyan keresi, találja meg a láthatatlan, érzékelhetetlen jelenségekben a mélyére hatoló látványelemet. Sosem volt direkt tematika, ebből adódóan az egyéniesülés szabad teret nyert minden alkalommal. Bár a képzőművészetben nincsenek egzaktan elkülönülő határok, a műfaj természetesen meghatározza az alkotói kifejezés módozatait. Táblaképek, grafikák, plasztikák, textilek és a digitalizáció lehetőségeivel élő munkák egyaránt helyet kaptak a vár patinás termében. Kinél-kinél az organikus megjelenő ihlet lírai vagy drámai arculatot öltött hétköznapi vagy ezoterikus szinteket megjárva. Színes, élvezetes vizuális orgánának vagyunk szemtanúi. A kiállítók elkerülték a mellébeszélést; nincs sem kimondatlanság, sem túlbeszélés.

1991-ben a helyi műteremavatón született elhatározáskor az ott lévők sem gondolták, hogy ilyen komoly seregszemlévé válik a Siklósi Szalon. Kovács Ferenc festőművész azóta is nagy úgyszeretettel, kurátorként is élte ezt a fórumot; országos rangú kiállítássorozattá lett a kezdeményezés. Mindeközben olyan patinás kiállítóhelyek szűntek meg a rendszerváltáskor, mint a Nyári Tárlat Debrecenben vagy az Alföldi Tárlat Békéscsabán a hazai kiállítási paletta más fórumai mellett, amelyek több évtizeden át nyújtottak bemutatkozási lehetőséget a képzőművészek számára.

Fontos küldetést teljesít a Szalon, hiszen megtekinthető volt a tárlatok anyaga Bécsben a Kulturális, Tudományos Tájékoztatói Központban, a Párizsi Magyar

Intézetben, a Lendvai Múzeum Várgalériájában, Prágában a Magyar Kulturális Intézetben, de Moszkvában és Rómában is láthatta a közönség az itt szereplő alkotásokat. Itthon pedig bemutakoztak Budapesten, láthatták műveiket Hatvanban, Szekszárdon és Egerben is. Ezek fényében, elmondhatjuk, mára már művészettörténeté vált a Siklósi Szalon.

Ezen a tárlaton is annak vagyunk szemtanúi, hogy az emberi gondolkodás sohasem létezett képek, képzetek nélkül. Mindig összefonódott a kettő. Az imaginárius, az illuzórikus szféra a szimbólumok által a valóságot, ha szubjektív módon is, de megmutatja. A művészi törekvések alapján számtalan egyéni megoldás létezik a világ

ZVOLSZKY Zita:
Közelebb, 2022,
tus, akvarell, papír,
30×42 cm
A művész jóvoltából

PINCZEHELYI Sándor:
Rolls and numbers II.,
 2022, akril, vászon,
 70x100 cm
 A művész jóvoltából

felmutatására. A technológia korszakában vagyunk, így láthatunk olyan kompozíciókat, amelyek képesek metaforaként használni a mesterséges világot. Az ember alkotott világ művészete a természet ősi erejével áll szemben több munkán. Ezt mutatják a nézőknek Borbély Ferenc Gusztáv, Göntér Endre, D. Szabó Margit, Fodor Lengyel Zoltán vagy Tóth Pitya István képei, Mosonyi Tamás és Németh Sára plasztikái. Másról a magánmitológiák jelennek meg újragondolva. A külső és belső valóság személytelen, de humánus köntösben és az érzelmekkel együtt szerepel Buda István, Colin Foster, Demcsák Dóra Vanda, Kuti László, Nádor Edina, Rigó István, Trischler Ferenc, Király Ferenc, Major Judit, Móker Zsuzsanna, Seregi József, Szórádi Zsigmond, Vanyúr István plasztikáin, Lencsés Ida textiljén.

Az újgeometrikus törekvések folyamatosan helyet kérnek maguknak a kiállításokon. A sík és tér örökös komponálni való lehetőséget kínál az alkotók számára. A vonalrendszerek, mértani alakzatok viszonylatának kutatása meggyőzően mutatkozik meg Aknay János, H. Barakonyi Klára, Erdős János, Jarmeczky István, Jegenyés Juszta, Kéri Mihály és Molnár Tamás művein. Meditáció és misztikus hangulatok keresése tölti ki azon képzőművészek munkásságát, akik a lélek belső mozzanataira fókuszálnak műveiken. Természetesen a valóságból építkezik képi világuk, miközben az általuk létrehozott produkciók egyszeri és megismételhetetlen kompozícióvá állnak össze. Csavlek András, Deák Zsuzsa, Herczeg László, Kovács Ferenc, Nagy Előd, Ridovics Péter, Sákics Eszter, Vízi Julianna, Zöld Anikó, Szabó Gábor alkotásai sorolhatók ide. Az emberek, a tárgyak kontextusában kell azokat a műalkotásokat értelmezni, ahol az alkotó életművére, akár évtizedek óta egy sajátos motívum alkalmazása jellemző. A színek és formák ütköztetésének izgalmas találkozásából bomlik ki a művészi üzenet, ahogy Pinczehelyi Sándor, Balogh Tünde, Wágner János és Szatyor Győző művein mindez tetten érhető.

Baky Péter, Bráda Tibor, Deák Ilona, Harmati Zsófia, Horgas Karina, László Dániel, Molnár Tamás, Sándor Miklós, Véssey Gábor táblaképein a figuratív és a nonfiguratív megközelítés szinte vitatkozik egymással. Szürreális, groteszk tételek váltakoznak, felismerhető motívumok applikálódnak a szenvedélyes képeken. Mintha szeszélyes kedvében lenne az alkotó, pedig inkább sajátos logika szerint rendezi el a képi elemeket. Baumgartner Dubravko, Bükösi Kálmán, Kádár János Miklós, Németh Sára, Szabó Zsófia, Székács Zoltán és Várad Anna alkotásaiból azt olvashatjuk ki, hogy a meghitt meditáció, a tűnődés továbbra is alkotásra serkentő forrás. Az absztrakció oldott és feszes alkalmazása olyan vizuális világot teremt, amelyben egyaránt megtaláljuk a csendet és a felkavarót. Pinczehelyi Nóra installációja gazdag anyaghasználattal szinte megbújik a táblaképek között.

Különös módon a kozmikus mozdulatlanság mozgását gesztusokkal vetítik eléink azok a kompozíciók, amelyek a világ arányainak újraértelmezésével, belső sugárzásának megjelenítésével keresik alkotásaik sajátos esztétikáját. Dréher János, Nyári Zsolt, Budán Miklós Zoltán, Csizy László, Kovács Péter Balázs, Pistyur Imre, Puha Ferenc, Révész Ákos, Wróbel Péter munkái szemléltetik mindezt. Az alkotói fantázia szabad szárnyalásának vagyunk szemtanúi, amikor Varga-Amár László, ef Zámbó István és Zvolzky Zita friss, könnyed alkotásait szemléljük. Bizarr képzettársítás és tudatos komponálás jellemzi ezeket a műalkotásokat.

A termékeny három évtized után mi mást is kívánhatnánk, mint hogy nyíljon egy új, gazdag fejezet a Szalonok történetében. Legyen a közönség kedvére harmónia és diszharmonia a műveken, izznak az alkotások magasfeszültségén!